

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Vitæ S. Ferdinandi, Regis Castellæ Et Legionis, Ejus Nominis Tertii

Papebrochius, Daniel

Antverpiæ, 1684

XIII. Canonizatio sancti Regis, inchoata à Clemente X, Hispali nuntiata.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42333

CAPUT XIII.

Canonizatio Sancti Regis, inchoata à Clemente Papa X, Hispali nuntiata.

109
Præmissis
motus Cle-
mens X de-
coris

A Nno tandem MDCLXXI adfuit tempus, quod, ut ait Zuniga, destinaverat Deus in maximam Hispanicorum regnorum & civitatis Hispalensis gloriam, per S. D. N. Clementem Papam X, qui die IV Februarii declaravit Regem Ferdinandum, ut Sanctum coli posse, festumque concessit in die ejus Natali celebrandum, sub ritu Duplicis, per omnes ditiones Hispanicae monarchiae subiectas, expeditis die VII ejusdem Februarii Pontificatus sui anno primo in hanc formam litteris: Gloriosissimos celestis Jerusalem Cives, illos præsertim, qui in diebus peregrinationis suæ, tametsi in rerum humanarum sublimitate positi essent, non sperarunt in lubrico divitiarum, nec in Regiæ potentia dignitatis; sed magna illa virtute humilitatis (qua fit, ut omnia terrena cacumina, temporali mobilitate nutantia, non humano usurpata fastu, sed divinâ gratiâ donata celsitudo transcendat) solidati bellarunt bella Domini; & unico illi fundamento, quod est Christus Jesus, innixi, superædificarunt aurum, argentum, lapides pretiosos, manentisque operis mercedem in æternæ salutis stabilitate accipere meruerunt, congruis honorum laudumque præconiis in terris celebrandos esse merito censemus. Ac proinde flagrantia id ipsum Regum orthodoxorum, non minus pietatis aliarumque Christianarum virtutum, quam Regii fastigii splendore fulgentium vota, paterno affectu exaudimus; sicut ad Ecclesiæ Catholicæ decus, spiritualemque fidelium populorum ædificationem atque devotionem fovendam

vendam & promovendam conducibile in Domino fore arbitramur.

110 Cum itaque alias, videlicet die xxix Maji MDCLV, Congregatio tunc existentium S. R. E. Cardinalium, sacris Ritibus Præpositorum, ex deductis in processu auctoritate Apostolica confecto, super casu excepto, declaraverit, de illo constare ex cultu exhibito servo Dei Ferdinando III Regi Castellæ & Legionis, cognomento Sancto, per immemorabilem temporis cursum excedentem metam centum annorum, ante Decreta fel. rec. Urbani Papæ VIII prædecessoris nostri, cum scientia vel tolerantia Ordinariorum, & emanatum desuper dictæ Congregationis Decretum recol. mem. Alexander Papa VII, etiam prædecessor noster, die xxxi ejusdem mensis approbaverit; & inter alia plenissime constiterit, de celebratione Missarum in honorem prædicti Servi Dei, prout de Sanctis celebrari solent, tam in Sacratio veteri, quam in Capella Beata Mariæ Regum nuncupata Metropolitanæ Ecclesiæ Hispalensis, ubi extat illius sepulchrum. Hinc est quod Nos, piis enixisque carissimi in Christo filii nostri Caroli, Hispaniarum Regis Catholici, ac carissimæ in Christo filiaæ nostræ Marianæ, earundem Hispaniarum Reginæ Catholicæ Viduæ ejus Genitricis precibus, nobis per dilectum filium nobilem virum Petrum de Aragonia, Ducem Segorbiæ & Cardonæ, Regni Neapolitani Proregem, ac ejusdem Caroli Regis apud Nos & Sedem Apostolicam Oratorem, ad præstandam Nobis ipsius Caroli Regis nomine obedientiam missum, super hoc humiliter porrectis, favorabilem assensum, quantum cum Domino possumus, præbere cupientes; ut in omnibus Regnis Hispaniarum, & Ditionibus eidem Carolo Regi subjectis, & in Ecclesia SS. Jacobi & Ildephonsi de Urbe nationis Hispanorum, de memorato servo Dei Ferdinando Tertio Rege, Missa &

Offi-

quod antiquitate cultus sufficienter probata,

recitandum Officium & Missa. sit de S. Ferdinando.

Officium de Communi Confessorum non Pontificum, sub ritu duplici, juxta Rubricas Breviarii & Missalis Romani, quotannis in perpetuum die xxx Maji, qua idem Servus Dei obdormivit in Domino, celebrari, & ab omnibus utriusque sexus Christi fidelibus, qui ad Horas Canonicas tenentur, recitari libere & licite possint & valeant respective, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus & indulgemus. Non obstantibus Constitutionibus & ordinationibus Apostolicis &c.

Et permittitur votivum festum.

111 Hanc gratiam, *inquit Zuniga*, idem Pontifex amplio rem mox fecit, die xi mensis præfati, permittens ut pro una sola vice celebrari posset festum unum votivum per omnia regna, præter illud quod in die Natali occurrit xxx Maji celebrandum. Cum autem adeo lætum nuntium pervenisset Hispalim die iii Martii, ubi propter immediate antea acceptas Roma litteras, felix quidem, sed non ita promptus successus expectabatur, etiam obduratissima corda soluta in lacrymas gaudii sunt. Advenerat nuntius ipsamet hora matutina, qua ad majoris momenti negotia convocari Capitulum solet. Nulla igitur mora fuit, quin referatis tabellis res publica fieret, expeditis continuo deputatis qui novum gaudium Prælati & Magistratibus indicarent; & pulsatis confestim Metropolitanæ ecclesiæ signis, quæ reliquarum tota urbe campanarum concertus exciperet, & tantæ lætitiæ cunctos faceret participes. Aderam ego in ecclesia, *inquit Zuniga (unde deinceps sequentia accipimus)* fuique tam felix, ut inter primos rem intelligerem. Testari autem possum, inexplicabilem fuisse animorum motum in omnibus qui aderant; cum mutato repente stylo, qui dicere solebant, FERDINANDUS SANCTUS; cœperunt pleno guttore exclamare, SANCTUS FERDINANDUS; plerique vero properabant ad ejusdem corpus adorandum in capella Regia, quæ numquam intra se con-

Quo nuntio festivo excepto Hispali,

constipari vidit magis devotum affectuosumque concursum.

112 Mox sacra Sancti effigies collocata fuit super altari, quod in medio capellæ applicitum Regalibus tumbis: quo eadem vespërâ venerabunde & processionaliter accesserunt ambo Capitula, in gratiarum actionem Archiepiscopo decantante orationem DEUS QUI BEATUM FERDINANDUM (*eamdem v-*
rosimiliter, quam Ecclesia de S. Philippo Nerio sic profe-
quitur) Deus qui Beatum N. Confessorem tuum Sancto-
rum tuorum gloria sublimasti, concede propiti-
tius ut cujus solennitate lætamur, ejus virtutum
proficiamus exemplo. Porro noctem breviorē fe-
cerunt lumina, per omnes vicos domosque accen-
sa: & sequenti die Jovis v Martii Audientia Regia
Missam de Sancto Rege canendam curavit in Col-
legio Angeli Custodis, quæ fuit omnium Hispali pri-
ma: secutum mox est Officiū Contractationis in
conventu S. Pauli; neque cessassent ex ordine alii
aliique, nisi judicatum fuisset sisti debere illum pre-
properæ devotionis cūrsū, donec Metropolitana
ecclesia suo jure esset usa. Ex hinc ergo Decanus &
Capitulum magnificentiam adornandæ festivitatis
cœperunt metiri generositate & obligatione sua:
maturandum autem & properandum erat, ut fe-
stum extraordinarium præcederet annuæ com-
memorationis recursum.

4 Martii
aguntur Deo
gratia.

113 Primum ergo ex corpore Capituli missus est
qui Regi successum gratularetur D. Joannes de Te-
xada & Alverete Canonicus: deinde decretum, ante
omnia esse curandum, ut corpus Sancti Regis, se-
paratum ab aliis sepulcris Regiis, eminentiori loco
poneretur, nunc quidem extemporali opere pro-
festo, postea vero durabili alio secundum descrip-
tiones, quas esset factururus Capitaneus Franciscus
de Ruesta, mathematicus & architectus præcipuus.
Consultabatur etiam, unde, si esset habenda pro-
cessio,

consultus
super festo
faciendo
Rex.

cessio (quod erat ambiguum) haberetur urna tam sancto deposito circumferendo idonea; ac denique pro formalitatibus & assistentiis Ministrorum Regiorum determinandis ab Aula.

*decernitur
erigenda
machina
triumphalis.*

114 Tempus breve supererat pro tanto, quantum Decanus optabat, apparatu: cumque incipiendum esset opus ab altari majori ipsius Metropolitanæ, erant qui volebant ei præstruere machinam, occasione præsentis accommodatam. Verum quid concipi potuisset, quod ejus magnificentia non excederet, etiam absque ornatu extraneo? Reprobata ergo istiusmodi cogitatione, obtinuit sublimis idea Joannis de Baldés, pictoris sculptorisque incomparabilis: qui suggestit, in eadem longissimæ Basilicæ navi, inter chorum portamque principalem, ubi in festo corporis Christi solet exponi Sanctissimum, erigendam machinam triumphalem, ad earum imitationem, quas Heroibus suis erigebat antiquitas. Quod tam feliciter magnificeque successit, ut qui festivos solennitatis hujus apparatus integro volumine describendos sibi sumpserat Don Ferdinandus de la Torre-Farfan, quamvis omne ingenii acumen, styli proprietatem, doctrinæ studiis acquisitæ excellentiam in hoc contulerit; imparem se fassus, auxilium à sculptura petierit; ut quod non satis poterat verbis, utcumque exprimeret lineamentis.

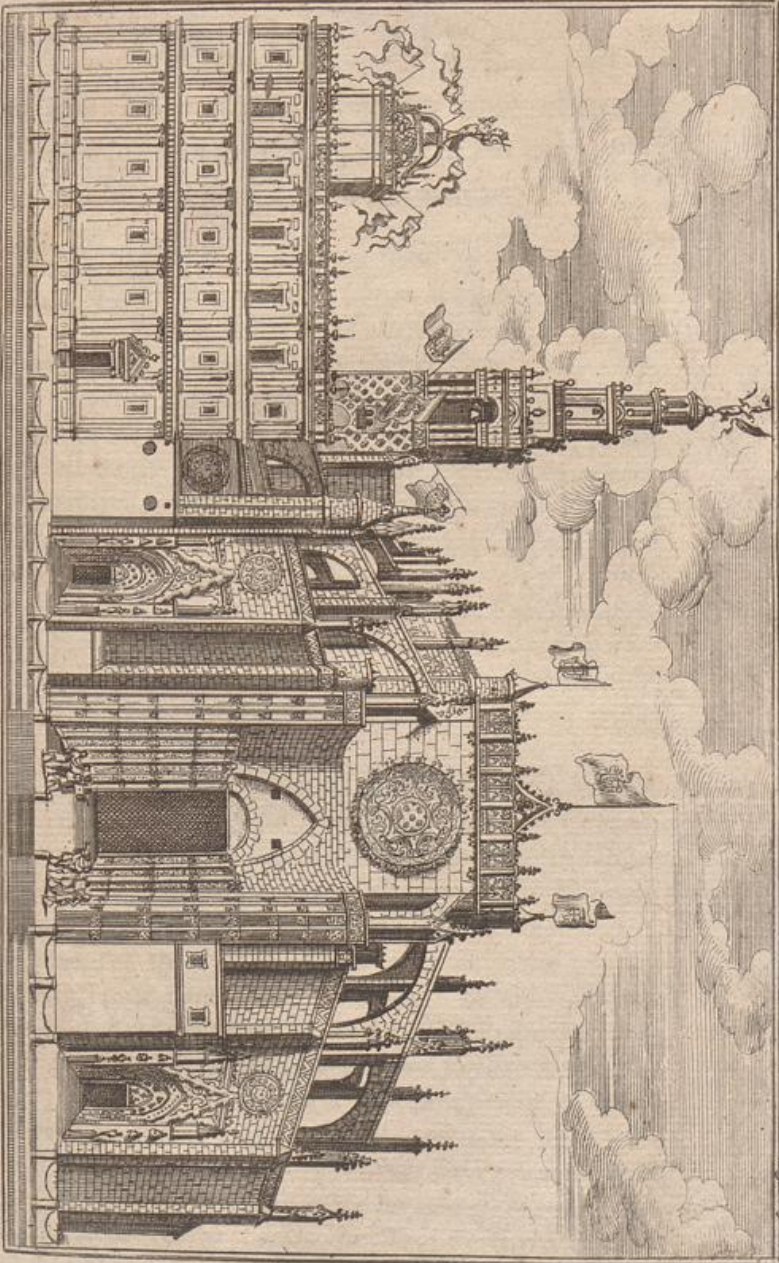

ni
 ue
 e-
 n-
 a-
 ce
 n-
 ce-
 ata
 ea
 n-
 li-
 m,
 ni-
 as.
 fe-
 ni-
 de
 n,
 el-
 tu-
 re-

 A.

1777. 1778. 1779. 1780. 1781. 1782. 1783. 1784. 1785. 1786. 1787. 1788. 1789. 1790. 1791. 1792. 1793. 1794. 1795. 1796. 1797. 1798. 1799. 1800.

1777. 1778. 1779. 1780. 1781. 1782. 1783. 1784. 1785. 1786. 1787. 1788. 1789. 1790. 1791. 1792. 1793. 1794. 1795. 1796. 1797. 1798. 1799. 1800.

